

Ajuntament d'Onil
Sr. alcalde-president
Pl. Major, 1
ONIL - 03430 (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 040755
=====

(Assumpte: comunicacions en valencià).

(V/R: Àrea de Secretaria i Règim Interior. APJ/jrll. V/Exp. núm. 061/2004).

Senyoria,

Acusem recepció del vostre escrit en què ens informeu amb relació a la queixa de referència, formulada pel Sr. (..), i ens posem novament en contacte amb vosté.

Com recordarà, el passat 18 de març l'autor de la queixa, substancialment, denunciava que havia requerit insistentment a eixe Ajuntament que les comunicacions, actes i documents que rebia com a delegat de personal li foren remesos en valencià, però no havia aconseguit que fóra atesa la seua petició.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, va ser admesa a tràmit, per la qual cosa vam sol·licitar informe a eixa corporació municipal.

Una vegada rebuda la seua comunicació, eixe Ajuntament ens manifestava la seua voluntat de “disposar d'una persona per a poder dur a terme totes les comunicacions, els actes i els documents”, tal com sol·licita l'interessat, en valencià.

Ara bé, segons ens indicaven, “fins que siga possible habilitar un lloc d'estes característiques en la plantilla, s'intenta, en la mesura en què els nostres recursos humans ens ho permeten, atendre les peticions dels ciutadans en esta matèria”.

Del contingut d'eixe informe vam donar trasllat a l'autor de la queixa a fi que, si ho considerava convenient, presentara al·legacions.

Com que no consta escrit d'al·legacions, resollem la queixa a partir de les dades que consten en l'expedient, per la qual cosa li demane que considere els arguments que a continuació li expose, i que són el fonament de la recomanació amb què concloem.

Amb caràcter previ, convé recordar que, tant la Constitució espanyola com el nostre Estatut d'Autonomia reconeixen la cooficialitat de les dos llengües, el castellà i el valencià, i fixen el dret que tothom té a conèixer-les com també a usar-les.

La necessitat de recuperar l'ús del valencià com a símbol d'identitat del poble valencià és objecte de la plasmació en l'exposició de motius de la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, i el seu article 2 estableix que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana, de l'Administració pública, com també de l'Administració local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

En definitiva, amb caràcter general, la legislació regula imperativament l'ús del valencià en l'àmbit oficial per a superar la situació de subjugació del valencià mantinguda durant tant de temps; en conseqüència, totes les actuacions que partisen de les administracions públiques, radicades a la Comunitat Valenciana, han d'observar escrupolosament la cooficialitat lingüística que regix a la nostra Comunitat Valenciana, en el sentit d'usar indiscriminadament unes llengües o unes altres, sense que pugui prevaler una sobre les altres.

D'altra banda, tant la Llei d'ús i ensenyament del valencià abans citada com la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic i procediment administratiu comú, reconeixen el dret dels interessats a dirigir-se en la llengua oficial que trien i l'obligació de l'Administració, ja siga estatal, autonòmica o local, com en este cas, a donar resposta a estos en la llengua que hagen elegit; per tant, és objectiu del nostre ordenament jurídic garantir el dret dels ciutadans a usar les llengües que trien, i eliminar qualsevol forma de discriminació lingüística.

De conformitat amb el que hem exposat més amunt, els ciutadans valencians, en la seua relació amb els poders públics, tenen dret (un dret territorialment delimitat) a usar lliurement la llengua que trien, i este dret, conseqüentment, genera en els poders públics la corresponent obligació d'adaptar les seues estructures a la situació de cooficialitat lingüística instaurada a la Comunitat Valenciana, perquè, en qualsevol cas, l'exercici de la llibertat d'opció i l'eficàcia de l'elecció feta estiguen plenament garantides.

A la vista d'això anterior i fent ús de les atribucions que a esta Institució concedix l'article 29 de la Llei 11/1988 que la regula, formulem a eixe Ajuntament la recomanació següent: que adopte tots els mitjans i les mesures necessaris per a estendre l'ús oficial del valencià en condicions d'igualtat amb el castellà en totes les comunicacions amb els interessats que així ho sol·liciten, respectant el seu dret a dirigir-se en la llengua oficial que trien, i que es conteste en la mateixa llengua.

D'acord amb eixe art. 29, ha de respondre i manifestar si accepta la recomanació que li fem o les causes que ho impedingen en un termini màxim d'un mes. A més l'informe que, una vegada transcorregut el termini esmentat, podrem publicar esta resolució en la pàgina web de la nostra Institució.

Li agraïm la seua col·laboració.

Atentament,

Bernardo del Rosal Blasco
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana